

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2015/60/672

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van mevrouw [naam], appellante, woonachtig te Rotterdam, gericht tegen de wijze waarop haar masterthesis is beoordeeld door examinatoren van de Faculteit der Gedrags- en Bewegingswetenschappen.

I. Loop van het geding

De gemachtigde van appellante, mevrouw mr. M.J.T.M. Verstegen, juridisch adviseur, heeft op 28 augustus 2015 beroep ingesteld tegen de beslissing van de examinatoren gedateerd op 20 juli 2015. Het beroepschrift is tijdig ontvangen. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 12 september 2015 is namens het College aan de desbetreffende Examencommissie, verder: verweerster, medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellante nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellante hiertoe tijdig uitgenodigd. Een minnelijke schikking is echter niet tot stand gekomen. Verweerster heeft op 12 oktober 2015 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 13 november 2015.

Appellante is in persoon verschenen, samen met haar gemachtigde, mr. J.M. Schipper. Verweerster werd vertegenwoordigd door dr. T. Olthof en dr. H. Looren de Jong, resp. voorzitter en vicevoorzitter van de Examencommissie. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellante heeft in 2012 een begin gemaakt met haar scriptie voor de masteropleiding Psychologie. Zij klaagt erover dat de scriptiebegeleiding tekortschoot. Appellante heeft daarom in juli 2013 een andere docent gevraagd haar te begeleiden. Ook deze begeleiding was naar de mening van appellante niet optimaal. Daardoor heeft zij studievertraging opgelopen.

Appellante vraagt om een herziening van haar beoordeling. Vanwege de studievertraging, die door toedoen van de begeleiders is ontstaan, verzoekt appellante bovendien drie jaar collegegeld te restitueren.

Verweerster geeft te kennen dat aan appellante bij wijze van minnelijke schikking een herbeoordeling van de eindversie van de scriptie is aangeboden uit te voeren door een hoogleraar of UHD van een aanpalende afdeling, deskundig maar geen directe collega of anderszins betrokken bij het onderwerp. Appellante is daarmee in eerste instantie akkoord gegaan, maar heeft vervolgens te kennen gegeven dat de herbeoordeling niet alleen de eindversie maar ook de eerste versie van de scriptie zou moeten

betreffen, inclusief de daarop gegeven feedback. Verweerster kan daar niet mee instemmen: de herbeoordeling van een scriptie wordt uitsluitend gebaseerd op de eindversie ervan. Voorts ziet verweerster geen reden tot restitutie van het collegegeld.

III. Standpunten van partijen

Appellante klaagt dat het vaak lang duurde voordat haar eerste begeleider antwoord gaf op vragen in haar e-mails. Zij heeft daarom in 2013 verweerster verzocht of zij een andere begeleider kon krijgen. Daarin heeft verweerster bewilligd. Ook over de tweede begeleider was appellante niet tevreden. Desalniettemin slaagde zij erin om in juni 2015 haar scriptie ter beoordeling in te leveren bij haar begeleider en de tweede lezer. Zij heeft tevens een presentatie gehouden over haar onderzoek. De scriptie is echter niet goedgekeurd. Haar begeleider heeft appellante feedback gegeven waarin werd aangegeven waarom de scriptie van onvoldoende kwaliteit was. Appellante heeft het commentaar verwerkt in haar scriptie. Toch is aan deze eindversie van de scriptie vervolgens een onvoldoende (5) toegekend. Appellante heeft geen beoordelingsformulier van deze laatste versie van de scriptie ontvangen.

Appellante verzoekt derhalve om een herbeoordeling van haar scriptie. Zij voert daartoe aan dat zij de feedback die door haar begeleider is gegeven op de gepresenteerde versie van de scriptie heeft verwerkt. Daartoe verwijst appellante naar drie concrete aspecten van de scriptie. Het betreft in eerste instantie de hypothese die het uitgangspunt voor de scriptie vormde en die nu is afgekeurd. Deze hypothese heeft appellante samen met haar begeleider geformuleerd. Appellante heeft niet eerder van haar begeleider gehoord dat de tabellen in haar scriptie onduidelijk zijn. Ook de kritiek op de literatuurlijst is niet eerder gegeven.

Verweerster zet uiteen dat appellante de feedback die zij van haar begeleider kreeg niet op de juiste wijze heeft verwerkt. Als voorbeelden noemt verweerster dat de hypothese weliswaar is overgenomen van de begeleider, maar dat de onderbouwing daarvoor ontbreekt. Aan de hand van aantekeningen van de begeleiders is te achterhalen dat er wel degelijk feedback is gegeven op de tabellen die appellante heeft gebruikt. Deze zijn ondanks het commentaar op de eerste versie niet in de eindversie aangepast. Ook de kritiek die de beoordelaars hadden op de literatuurverwijzingen is niet op de juiste wijze door appellante verwerkt. De literatuurlijst voldoet niet aan de APA-conventies die elke student hoort te kennen. Maar ook is de inhoud van de thesis onvoldoende. Anders dan appellante lijkt te denken, is feedback niet bedoeld om als invuloefening voor het verbeteren van de scriptie te dienen. Verweerster zet uiteen dat er geen feedback wordt gegeven op een eindversie van een scriptie. Dergelijk commentaar is bedoeld om tot verbetering van de scriptie te leiden. Wel kan verweerster appellante nog het beoordelingsformulier doen toekomen.

Verweerster is nagegaan hoeveel begeleidingstijd aan appellante is gegeven. Zij concludeert dat de norm van 20 uur ruimschoots is overschreden.

Verweerster ziet niet in dat de studievertraging te wijten zou zijn aan de begeleiding. Het contact met de eerste begeleider vond plaats in een periode dat appellante nog verschillende tentamens moest afleggen. Het contact met de tweede begeleider en beoordelaar verliep beter. De studievertraging ontstond daar, doordat appellante pas na lange tijd een stage had gevonden, maar dat deze - tegen de verwachting in - geen onderzoeksmogelijkheden bleek te bieden. Uit de studieresultaten blijkt voorts dat appellante een traag studietempo heeft. Verweerster concludeert dan ook dat er geen aanleiding is collegegeld te restitueren, zo een dergelijke mogelijkheid al zou bestaan.

IV. Overwegingen van het College

Ingevolge art. 7.61 lid 2 WHW kan het beroep bij het College van Beroep voor de Examens uitsluitend worden ingesteld terzake dat een beslissing in strijd is met het recht. Het College toetst derhalve of de beoordeling in inhoudelijk opzicht niet apert onredelijk is en of een beoordeling op de juiste wijze tot stand is gekomen. Het is niet aan het College een inhoudelijke herbeoordeling te verrichten. Het College constateert dat appellante in het kader van een minnelijke schikking de mogelijkheid van een herbeoordeling door een onafhankelijke deskundige heeft afgeslagen, omdat geen overeenstemming kon worden bereikt over het object van de herbeoordeling. Het standpunt van verweerster dat bij een eventuele herbeoordeling uitsluitend de eindversie wordt beoordeeld is gebruikelijk en is niet in strijd met het recht. Het College heeft vastgesteld dat appellante in ruim voldoende mate feedback op haar werkzaamheden heeft gekregen. Uit de toetsing door verweerster blijkt, dat - ondanks de gegeven commentaren - verschillende aspecten van de scriptie - zoals de niet-onderbouwde hypothese, de literatuurlijst, de tabellen - niet aan de normen voldoen.

Appellante heeft niet weersproken dat de norm die de faculteit hanteert voor begeleidingstijd, ruimschoots is overschreden. Het College volgt verweerster in de opvatting dat de studievertraging

niet te wijten was aan de begeleiding die zij bij het schrijven van de scriptie kreeg, maar aan het studietempo van appellante, de door haar gewenste wisseling van begeleiding en de stage die geen mogelijkheden voor onderzoek bood. Derhalve kan niet worden gezegd dat verweester niet in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 11 december 2015 door prof. mr. dr. F. J. van Ommeren, voorzitter, mw. J. Beuk, prof. dr. L.H. Hoek, de heer M. ter Velde, prof. dr. H.A. Verhoef, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

w.g.

prof. mr. dr. F. J. van Ommeren,
voorzitter

w.g.

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 45,-.